

POCHUTNYWAĆ (5) *vb impf*

pochutnywać (3), **pochutniwać** (2); pochutnywać *GórnDworz, KochPs, KochSz*; pochutniwać *Calag, ActReg*.

o oraz a jasne.

inf pochutnywać (1). ◊ *praes 3 sg* pochutnywå (2). ◊ *3 pl* pochutniwiają (1). ◊ *part praes act* pochutnywając (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. pochutniwać.

Okazywać ruchami zadowolenie, zwłaszcza pewność siebie; gesticulari Calag (5) :

Zwroty: [»pochutnywać głową«: Y właśnie o nich może być rzeczono co ono Ezaiáz mowił do corek Syońkich. Biádá wam ktore chodziéie pochutnywáiác głowámí íwymí/ roścofawízy włófy íwe ná nich KrowObraz E4.]

»pochutnywać sobą, sobie« [szyk zmienny] (4:1): Baczyłeś w.m. owego/ [...] co owo pochutnywáiác íobie chodził/ oglédáiác íie to ná tę/ to ná owę ítronę/ á íákimí íáłowym ímiechem/ powabiáiác aby ktho przed nim zyął czapkę? GórnDworz M; Calag 457a; KochPs 50; Wízákoż gdzie może/ ímiechem žal pokrywa/ A íobą przedíeń nędznik pochutnywa. KochSz C2v; ActReg 65.

Formacja współrdzenna: pochutnawać.

Cf **POCHUTNYWANIE**

MP